

ด่วนที่สุด

ที่ กต ๐๗๐๓/๑๗๙

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

รับที่ 1110

วันที่ 8 กพ 54 เวลา 9.37

☐ ก่อนประชุม

☒ หลังประชุม

☒ แจกที่ประชุม

☐ ไม่แจกที่ประชุม

กระทรวงการต่างประเทศ

ถนนศรีอยุธยา กทม. ๑๐๕๐๐

๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

เรื่อง รายงานผลการเจรจาการบินระหว่างไทย - คูเวต

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

จัดเข้าวาระ - 8 ก.พ. 2554

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร๐๕๐๓/๗๖

ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๔

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างหนังสือแลกเปลี่ยนทางการทูต

ความเห็นประกอบเรื่องเพื่อ พิจารณา

เรื่องที่ ๑๒

ตามหนังสือที่อ้างถึง ขอให้กระทรวงการต่างประเทศเร่งรัดการให้ความเห็นเกี่ยวกับรายงานผลการเจรจาการบินระหว่างไทย - คูเวต เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการต่างประเทศขอเรียน ดังนี้

๑. บันทึกความเข้าใจลับ (Confidential Memorandum of Understanding - CMOU) ระหว่างไทยกับคูเวตที่ได้ลงนามเมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ มีสาระสำคัญเป็นการแก้ไขความตกลงระหว่างรัฐบาลไทยและรัฐบาลคูเวตในเรื่องการให้บริการการบิน ซึ่งได้ลงนามเมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๑๙ โดยได้กำหนดเกี่ยวกับสิทธิการบินของสายการบินที่ได้รับมอบหมายจากรัฐภาคี ดังนั้น บันทึกความเข้าใจฯ จึงน่าจะเป็นหนังสือสัญญาตามมาตรา ๑๙๐ ของรัฐธรรมนูญฯ ทั้งนี้ ตามคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ ๖-๗/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๑ เกี่ยวกับคำแถลงการณ์ร่วมไทย-กัมพูชาฉบับลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๑ และจะต้องได้รับความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีก่อนลงนาม

๒. สำหรับประเด็นว่า บันทึกความเข้าใจฯ เป็นหนังสือสัญญาที่จะต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาตามมาตรา ๑๙๐ วรรคสองของรัฐธรรมนูญฯ หรือไม่นั้น กระทรวงคมนาคมซึ่งเป็นส่วนราชการเจ้าของเรื่องจะต้องเป็นผู้ให้ความเห็นต่อคณะรัฐมนตรี และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องจะต้องให้ความเห็นประกอบเพื่อการพิจารณาด้วย ทั้งนี้ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๐ เรื่องความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่น

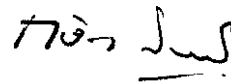
๓. กระทรวงการต่างประเทศมีความเห็นว่า บันทึกความเข้าใจฯ มีสาระสำคัญเป็นการเปิดเสรีการค้าบริการสาขาการบิน โดยไม่จำกัดความถี่ของการให้บริการการบินรับส่งผู้โดยสารรวมถึงเส้นทางการบิน เมื่อคำนึงถึงความสำคัญของการค้าบริการสาขาการบินต่อเศรษฐกิจของประเทศและของโลกในปัจจุบัน ประกอบคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๖-๗/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๑ เกี่ยวกับคำแถลงการณ์ร่วมไทย-กัมพูชาฉบับลงวันที่

/ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๑

๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๑¹ และมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๑ เห็นชอบในหลักการเกี่ยวกับการลงนามเอกสารสำคัญในช่วงการประชุมรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน ครั้งที่ ๔๐ และการประชุมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง บันทึกรความเข้าใจฯ จึงน่าจะเป็นหนังสือสัญญาที่มีผลผูกพันด้านการค้า การลงทุน อย่างมีนัยสำคัญที่ต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาก่อนดำเนินการให้มีผลผูกพัน โดยการยืนยันโดยหนังสือแลกเปลี่ยนทางการทูตระหว่างกัน (Exchange of Diplomatic Notes) ตามข้อ ๑๔ ของความตกลงฯ โดยต้องนำร่างหนังสือแลกเปลี่ยนเสนอรัฐสภาไปพร้อมบันทึกความเข้าใจฯ ซึ่งกระทรวงการต่างประเทศได้แนบร่างหนังสือแลกเปลี่ยน ดังปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย โดยในร่างหนังสือแลกเปลี่ยนดังกล่าวขอให้กระทรวงการต่างประเทศสามารถปรับถ้อยคำตามความเหมาะสมที่ไม่กระทบกับสาระสำคัญ นอกจากนี้ ส่วนราชการเจ้าของเรื่องจะต้องปฏิบัติตามกระบวนการที่กำหนดในมาตรา ๑๙๐ วรรคสามและวรรคสี่ของรัฐธรรมนูญฯ กล่าวคือ คณะรัฐมนตรีต้องให้ข้อมูลและจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และต้องชี้แจงต่อรัฐสภาเกี่ยวกับบันทึกความเข้าใจฯ โดยคณะรัฐมนตรีต้องเสนอกรอบการเจรจาต่อรัฐสภาเพื่อขอความเห็นชอบด้วย และก่อนที่จะแสดงเจตนาให้มีผลผูกพัน คณะรัฐมนตรีต้องให้ประชาชนสามารถเข้าถึงรายละเอียดของบันทึกความเข้าใจฯ ในกรณีที่มีการปฏิบัติตามบันทึกความเข้าใจฯ ก่อให้เกิดผลกระทบต่อประชาชนหรือผู้ประกอบการขนาดกลาง และขนาดย่อม คณะรัฐมนตรีต้องดำเนินการแก้ไขหรือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบนั้นอย่างรวดเร็ว เหมาะสมและเป็นธรรม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายกษิต ภิรมย์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

กรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

กองนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

โทรศัพท์ ๐ ๒๖๔๓ ๕๐๐๐ ต่อ ๑๔๒๕๓

โทรสาร ๐ ๒๖๔๓ ๕๒๔๗

¹ หนังสือสัญญาใดที่คณะรัฐมนตรีจะไปดำเนินการทำกับประเทศอื่นหรือกับองค์การระหว่างประเทศมีลักษณะของหนังสือสัญญาที่อาจมีผลเปลี่ยนแปลงอาณาเขตไทย หรืออาจมีผลเปลี่ยนแปลงเขตพื้นดินนอกอาณาเขตซึ่งประเทศไทยมีสิทธิอธิปไตยหรือมีเขตอำนาจตามหนังสือสัญญาหรือตามกฎหมายระหว่างประเทศก็ต้องนำหนังสือสัญญานั้นขอความเห็นชอบของรัฐสภาก่อนตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 190 วรรคสองและวรรคสาม

ส่วนหนังสือสัญญาที่จะต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามหนังสือสัญญานั้น มีความชัดเจนของถ้อยคำอยู่แล้ว แต่สำหรับหนังสือสัญญาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมของประเทศอย่างกว้างขวาง และหนังสือสัญญาที่มีผลผูกพันด้านการค้า การลงทุนหรืองบประมาณของประเทศอย่างมีนัยสำคัญ นั้น เป็นเรื่องที่ทำหนังสือสัญญาจะต้องใคร่ครวญให้รอบคอบก่อนที่จะดำเนินการทำหนังสือสัญญาดังกล่าว โดยต้องพิจารณาว่าหากกระทำไปแล้วจะก่อให้เกิดผลกระทบหรือมีผลผูกพันตามประเภทของหนังสือสัญญาที่รัฐธรรมนูญ มาตรา 190 วรรคสองบัญญัติไว้หรือไม่ แล้วตัดสินใจว่าจะต้องขอความเห็นชอบของรัฐสภาหรือไม่